

Vadmadár

„Virág, tudjad, téled el kell mennem,
És teíretted kell gyászba öltözmem.“

*Böjtös éjszaka után böjtös nap virrad
Fegyelmezd magad cipelned kell tovább
árnyékodat meg ne csörrenjen mint a
rabok roncsolt lábán a lánc vigyázz
különben nem kímélnék a normálisok
nem mindenkinek telik külön szenvedésre
s külön öröme könnyebb befizetni
kisautóra vagy luxuslakásra*

*birkóznak a lelkiismeretek
szülők szorongva aprópénzzel
vásárolnának lányuknak világot
friss portékát mindegy mivel hizlalták
szakácskönyv szerint sózzuk főzzük
meglásd leányom nem is olyan rágós
ha ízlik kapsz hozzá vasárnapot
szolid séta csevegés húsleves
úszkálnak benne aranykarikák
nem kell annyit bámulni Napot Holdat
még csavargásra csábít mint az ószerest*

*„Zöld erdőben,
Sík mezőben
Sétál egy madár,
Kék a lába, zöld a szárnya,
Jaj, be gyönyörűen jár!
Engem hiva útitársnak,
El is mégyek már.“*

*hess átkozott vadmadár
jaj mekkora szelet csap szárnya
zárjátok be az ajtót ablakot
egy percig hagytuk magára szegény lányt
s fekete haja látjátok feleim
félelmetes ahogy felborzolódott
mintha repülni készülne maga is
kötözzétek meg kötelesség-kötéllel*

félelemfarkú-füvel
s tilalom-tűjével
tűzzétek hátra haragos haját

II

*„Verje meg az Isten,
Ki miatt lött nekem
Tetőled elválásom;
Az magas mennyégből
Soha az Istentől
Aldás reá ne szálljon;
De tégedet, szívem,
Hozzám hűségedben
Sok ideig megtartson.“*

*el lehet taposni egy bogarat
százlábút is egyetlen mozdulattal
de a szerelem a négykarú szerelem
túlél mindent
vaklármát vakütéseket
százados szavak szívós taposását
előítélet toporzékolását
tragédiákról tudó templomajtó
teremtő erő éke tisztasága
mást is örökölték a múlttól itt mint
magánakvaló mérges mozsárágyút
mint tájszólásos törpe tilalomfát
holvoltholnemvolt ünnepek után
így harangoztak hétfőtől halálíg
de mit takarnak még a temetők
kaparjuk ki a koporsókból
a megölt boldogságok szégyenét
ne az akasztott nagyanyák miatt
szégyenkezzünk hanem a kiakadt
nyakcsigolyájú csontvázak csendjéért
a csonka létért tiltott csókokért.*

III

*„Szeress rózsám, csak lögyön szép,
Ha szenvedsz is, hadd lögyön métt.“*

*emlékezz egy csenevész csalánra
három sírástól-sós-éjszakára
állomások álnok árvaságba-
űző álmot-füstölő szagára
összezúzódnál ha mégis másba
menekülnél nem a zuhanásba
ki életét szerelembe ássa
többre született mint meghalásra.*